

26 Пісня пісень, що є Соломона.

1,2 Хай мене поцілує поцілунком своїх уст, бо твої груди кращі від вина, 3 і запашність твого мира понад всі аромати, твоє ім'я - вилите миро. Задля цього дівчата тебе полюбили, 4 притягнули тебе, біжимо за тобою за запахом твого мира. Цар мене вивів до своєї світлиці. Зрадіємо і розвеселимося тобою, полюбимо твої груди понад вино. Праведність тебе полюбила. 5 Я чорна і гарна, дочки Єрусалиму, так як поселення Кидару, як кожухи Соломона. 6 Не глядять на мене, бо я чорна, бо сонце мною погордило. Сини моєї матері билися зі мною, вони мене поставили сторожкою в виноградниках. Я не стерегла мій виноград. 7 Сповісти мені, (ти) кого полюбила моя душа, де пасеш, де спочиваєш в полудне, щоб я не стала як та, що покривається наміткою стад твоїх друзів. 8 Якщо себе не знаєш, гарна між жінками, ти вийди за пятами пастухів і паси твоїх козлів при поселеннях пастухів. 9 Моя близька, я тебе вподібнив до мого коня, що в колісницях Фараона. 10 Які гарні твої щоки як горлиці, твоя шия як намисто. 11 Зробимо для тебе подобу золота з срібними цяпками. 12 Поки цар на своєму кріслі, мій нард видав свій запах. 13 Мій кривний для мене вязанка стакту, він поселиться між моїми грудьми. 14 Мій кривний для мене китиця кипрова в виноградниках Енгадда. 15 Ось ти гарна, моя близька, ось ти гарна, твої очі голубині. 16 Ось ти гарний, мій кривний, і красень. При нашому ліжку тінь, 17 бальки наших домів кедрові, наша стеля з кипарису.

2,1 Я цвіт рівнини, лелія долин. 2 Як лелія посеред тернини, так моя близька посеред дочок. 3 Як яблуня між деревами лісу, так мій кривний посеред синів. Я забажала його тінь і сіла, і його овоч солодкий в моїм горлі. 4 Введіть мене до хати вина, покладіть мені любов. 5 Скріпіть мене миром, обложіть мене яблуками, бо я зранена любовю. 6 Його лівиця під моєю головою, і його правиця мене обійме. 7 Я заклала вас, дочки Єрусалиму, силами і кріпостями поля, щоб ви не підняли і збудили любов, доки не забажає. 8 Голос мого кривного. Ось він приходять скачучи по горах, перескакуючи по горбах. 9 Мій кривний подібний до серни чи молодого оленя на горах Ветилія. Ось він став за нашим муром, дивлячись крізь вікна, проглядаючи крізь мережу. 10 Мій кривний мені відповідає і каже: Встань, ходи, моя близька, моя красуне, моя голубко, 11 бо ось зима минула, дощ пройшов, пішов собі, 12 квіти з'явилися на землі, настав час підрізати дерева, в нашій землі чути голос горлиці, 13 фіга видала свій овоч, виноградники цвітуть, видали запах. Встань, ходи, моя близька, моя красуне, моя голубко, 14 і ходи ти, моя голубко, до кам'яної схоронки близько стіни, покажи мені твій вид і дай мені почути твій голос, бо твій голос солодкий, і твій вид гарний. 15 Держіть для нас малих лисів, що нищать виноградники, і наші виноградники цвітуть. 16 Мій кривний для мене, і я для нього, він пасе в леліях, 17 доки не подихне день і порушаться тіні. Повернися, кривний мій, ти уподібнився до серни, чи молодого оленя на вижолоблених горах.

3,1 Вночі на моїм ліжку я шукала того, кого полюбила моя душа, я його шукала і його не знайшла, я закликала до нього, і він мене не почув. 2 Встану ж і обійду кругом по місті по торговицях і по улицях і шукатиму того, кого полюбила моя душа. Я шукала його і не знайшла його. 3 Мене знайшли сторожі, що ходять по місті: Чи ви побачили того, кого полюбила моя душа? 4 Як коротко від коли я від них відійшла, аж доки я не знайшла того, кого полюбила моя душа. Я його схопила

і не оставила його, аж доки його не ввела до дому моєї матері і до покою тієї, що мене зачала. 5 Я заклала вас, дочки Єрусалиму, силами і кріпостями поля, щоб ви не піднімали і не розбудили любов, доки не забажає. 6 Хто ця, що виходить з пустині як стовп диму, обкаджена смирною і ливаном, всіма порошками того, хто робить миро? 7 Ось ліжка Соломона, шістдесят сильних довкруг нього з силачів Ізраїля, 8 всі мають меч, навчені до війни, муж свій меч при своїм бедрі від нічного страху. 9 Цар Соломон зробив собі носилки з дерев Лівану, 10 він зробив його стовпи срібними і його покривало золотим, його покриття з багрянці, всередині його долівка викладена, любов дочок Єрусалиму. 11 Вийдіть і погляньте на царя Соломона на вінець, яким його увінчала його матір в день його шлюбу і в день радости його серця.

4,1 Ось ти гарна, моя близька, ось ти гарна. Твої очі голубині поза твоїм покривалом. Твоє волосся наше стада кіз, які показалися від Галааду. 2 Твої очі наче стада обстрижених (овець), які вийшли з купелі, всі з двома і бездітної між ними немає. 3 Твої губи як червоний шнурочок, і твоя мова гарна. Твоє яблуко наче скірка гранатового яблука поза твоїм покривалом. 4 Твоя шия як башта Давида збудована в Талпіоті. На ній повішені тисяча щитів, всі стріли сильних. 5 Твої дві груди як два малюки близнята серни, що пасуться в леліях. 6 Аж доки не подихне день і не порушаться тіні, я собі піду до гори смирни і до горба Лівану. 7 Ти вся гарна, моя близька, і в тобі немає порока. 8 Ходи з Лівану, невісто, ходи з Лівану. Прийди і перейди від початку Віри, від голови Саніра і Ермона, від кублів левів, від гір леопардів. 9 Ти полонила наше серце, моя сестро, невісто, ти полонила нас одним з твоїх очей, одним намистом твоєї шії. 10 Які гарні твої груди, моя сестро, невісто, які гарні твої груди, кращі від вина, і запах твоєї одежі понад всі аромати. 11 Невісто, твої губи викапують крижки меду, мед і молоко з твого язика, і запах твоєї одежі як запах Лівану. 12 Моя сестра, невіста, замкнений сад, замкнений сад, запечатане джерело. 13 Твоє віття рай гранатових яблук з плодом вибраних овочів, кипру з нардом, 14 нард і сафрон, тростина і циннамон з усіма деревами Лівану, смирна, алой з усіма першими мирами, 15 джерело саду, криниця живої води і витікає з Лівану. 16 Встань північний (вітре), і ходи, південний (вітре), провій мій сад, і хай потечуть мої аромати. 16 Хай зійде мій кривний до свого саду і хай їсть плід добірних своїх плодів.

5,1 Я ввійшов до мого саду, моя сестро невісто, я зібрав мою смирну з моїми ароматами, я зів мій хліб з моїм медом, я випив моє вино з моїм молоком. Їжте, близькі, і пийте і упийтеся, брати. 2 Я сплю і моє серце чуває. Голос мого кривного, стукає в двері: Відкрий мені, моя сестро, моя близька, моя голубко, моя досконала, бо моя голова наповнилася роси і моє волосся краплями ночі. 3 Я скинула мою верхню одіж, як її уберу? Я помила мої ноги, як їх забруджу? 4 Мій кривний простягнув свою руку крізь отвір, і моє лоно затріпотіло із-за нього. 5 Я встала, щоб відкрити моєму кривному, мої руки покапали смирну, мої пальці повні смирни на ручках замку. 6 Я відкрила моєму кривному, мій кривний пішов. Моя душа вийшла за його словом, я його шукала і його не знайшла, я закликала до нього, і він мене не почув. 7 Мене знайшли сторожі, що ходили по місті, мене побили, мене зранили, забрали мою верхню одіж в мене сторожі мурів. 8 Я вас заклала, дочки Єрусалиму, силами і кріпостями поля, якщо знайдете мого брата, що йому сповістите? Що я зрана любовю. 9 Чим твій кривний (інший) від кривного,

красуне між жінками, чим твій кривний (інший) від кривного, що ти нас так заклала? 10 Мій кривний білий і рудий вибраний з поміж десятих тисяч. 11 Його голова золота і чисте золото, його волосся розпливчасте, чорне наче крука, 12 його очі як голуба при водяних ставах, вимиті в молоці, що сидять при водяних ставах, 13 його щоки наче посудини оромар, що видають запашність, його губи лелії, що капають повну смирну, 14 його руки карблені, золоті, повні, тарсійські, його живіт слонова таблиця на камені сапфіра, 15 його ноги мармурові стовпи закріплені на золотих основах, його вид як Лівану, вибраний як кедри, 16 його горло солодість і вповні пожадане. Це мій кривний, і це мій близький, дочки Єрусалиму.

6,1 Куди пішов твій кривний, красуне між жінками? Куди відвернувся твій кривний? І з тобою його пошукаємо. 2 Мій кривний пішов до свого саду до посудин ароматів, щоб пасти в садах і збирати лелії. 3 Я для мого кривного, і мій кривний для мене, він пасе в леліях. 4 Ти гарна моя кривна, як бажання, гарна як Єрусалим, страшна як розсташовані (полки). 5 Відверни твої очі з перед мене, бо вони мене полонили. Твоє волосся як стада кіз, які зявилися з Галааду. 6 Твої зуби як стада острижених (овець), які вийшли з купелі, всі з подвійним плодом і бездітною в них немає. 7 Твої губи наче червоний шнурочок, і твоя мова гарна. Твоє яблуко як скірка гранатового яблука без твого покриття. 8 Є шістдесят цариць, і вісімдесят наложниць, і молодниць, яким немає числа. 9 Є одна моя голубка, моя досконала, є одна в своїй матері, вона вибрана в тої, що її породила. Дочки її побачили і назвуть її блаженною, і цариці і наложниці її похвалять. 10 Хто вона, що нахилилася наче ранок, гарна як місяць, вибрана як сонце, страшна як вистроєні (покли)? 11 Я зійшов до оріхового саду, щоб подивитися на плоди потоку, щоб побачити чи зацвив виноградник, чи зацвили гранатові яблука. Там тобі дам мої груди. 12 Моя душа не знала. Зроблено мене наче колісниці Амінадава. 7,1 Повернися, повернися, Суламітко, повернися, повернися, і тебе побачимо.

7,1 Що ви побачили в Суламітці? Вона приходить як групи полків. 2 Які красні твої кроки у взутті, дочко Надава? Порухи твоїх бедр подібні до намиста, діло рук митця. 3 Твій пупець карбована чаша, що не потребує суміші. Твій живіт сніп пшениці огорожений леліями. 4 Твої дві груді як два малюки близнюки серни. 5 Твоя шия як слонова вежа. Твої очі як озера в Есевоні в брамах Дочки Численних. Твої ніздрі як вежа Лівану, що дивиться на лице Дамаску. 6 Твоя голова на тобі як Кармил, і плетінки твоєї голови наче багрянниця, цар звязаний в коридорах. 7 Як ти прикрасилася і як ти осолодилася, любове, в твоїх насолодах? 8 Це твоя велич, ти уподібнилася до пальми і твої груди до китиць. 9 Я сказав: Я вийду на пальму, схоплю його висоти, і твої груди будуть як китиці винограду і запах твоїх ніздр як яблука 10 і твоє горло як добре вино, що йде моему кривному на добро, що досягає мої губи і зуби. 11 Я для мого кривного, і до мене його повертання. 12 Ходи, мій кривний, вийдемо на поле, поселимося в селах. 13 Рано будемо в виноградниках, побачимо чи зацвив виноград, чи зацвив цвіт винограду, чи зацвили гранатові яблука. Там тобі дам мої груди. 14 Мандрагори видали запах, і при наших дверях всі добірні овочі, нові до старих, мій кривний, я для тебе зберегла.

8,1 О коби ти, мій кривний, був тим що ссав груди моєї матері. Знайшовши тебе зізовні поцілую тебе, і не зневажать мене. 2 Обійму тебе, введу тебе до хати моєї матері і до покою тієї, що мене зачала. Напою тебе вином з зелами, з соку моїх гранатових яблук. 3 Його лівиця під мою головою, і його правиця мене обійме. 4 Я

закляла вас, дочки Єрусалиму, силами і кріпостями поля, щоб ви не підносили і щоб не розбудили любов, аж доки не забажає. 5 Хто вона, що виходить вибілена, підкріплювана своїм ближнім? Я тебе збудив під яблунею. Там тебе привела на світ твоя матір, там тебе привела на світ та, що тебе породила. 6 Поклади мене як печать на твоїм серці, як печать на твоєму рамені. Бо любов сильна як смерть, зависть тверда як ад, її крила - огняні крила, її полумінь. 7 Велика вода не зможе згасити любови, і ріки її не затоплять. Якщо чоловік віддасть весь свій маєток в любові, погордою ним погордять. 8 Наша сестра мала і не має грудей. Що зробимо для нашої сестри в день, в якому заговориться про неї? 9 Якщо є стіна, збудуємо на ній срібні башти. І якщо є двері, розпишім на ній кедрові дошки. 10 Я мур, і мої груди мов башти. Я була в його очах як та, що знаходить мир. 11 У Соломона в Вееламоні був виноградник. Він дав свій виноградник сторожі, чоловік принесе з його плоду тисячу срібних. 12 Мій виноградник, мій, переді мною. Тисяча тобі, Соломоне, і двісті тим, що стережуть його плід. 13 Ти сидиш в садах, (і) приятелі слухають твій голос. Дай мені тебе почути. 14 Втікай, мій близький, і уподібнися до серни, чи молодого оленя на горах ароматів.